

Sygnatura akt **VII K 570/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Agata Surdej

po rozpoznaniu w dniu 03-04-2014 r.

sprawy

J. C., syna M. i A. z domu (...), urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w dniu 24 sierpnia 2013 roku w W., znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie wynik – 0,76 mg/l, II badanie wynik 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), kierował samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego J. C. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.08.2013r. ;

IV. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę 200 zł.

Sygn. akt VII K 570/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 23 na 24 sierpnia 2013 r. w B. J. C. spożywał piwo ze swoim szwagrem J. M.. W późnych godzinach nocnych do J. C. zadzwonił brat J. M., prosząc go o kupienie tabletek dla matki. Obaj mężczyźni wsiedli do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) należącego do J. M. i pojechali do W. do apteki. Z uwagi na późną porę nocną i nieczynne apteki zatrzymali się pod sklepem. Po zrobionych zakupach ruszyli w kierunku P. bez włączonych świateł mijania.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 54 – 55,

- zeznania świadka A. G., k. 10-11.

Około godz. 02:05 na ul. (...) kierujący samochodem J. C. został zauważony przez patrol Policji, który z uwagi na popełnione wykroczenie (brak włączonych świateł), podał kierującemu sygnał do zatrzymania w postaci sygnałów świetlnych błyskowych i sygnałów dźwiękowych. Kierowca samochodu nie zastosował się do sygnałów i nie zatrzymał się do kontroli drogowej, zwiększając prędkość, rozpoczynając ucieczkę i poruszając się z prędkością w granicach 80-100 km/h.

Patrol Policji podjął pościg za uciekającym, który w pewnym momencie na łuku drogi stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na prawe pobocze, wjeżdżając następnie na nieużytki rolne, gdzie zatrzymał się uderzając samochodem o rosnące tam drzewa.

Policjanci przystąpili do zatrzymania kierowcy i pasażera. Po zabezpieczeniu samochodu i sprawdzeniu jego wnętrza pod kątem znajdujących się tam dokumentów, których nie znaleziono, zatrzymanych odwieziono do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie poddano ich badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Badanie alkometem wykazało u J. C. o godzinie 2:44 - 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godzinie 3:02 - 0,72 mg/l.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 54 - 55;
- zeznania świadka A. G. – k. 9 -11;
- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego – k. 4.

Oskarżony J. C. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w postępowaniu przed Sądem przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd zważył:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu opisanego w części wstępnej wyroku nie budziły wątpliwości Sądu.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na dowodach z wyjaśnień oskarżonego oraz dowodach w postaci zeznań świadka i protokołu badania alkometem.

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zeznania świadka oraz protokół użycia wobec oskarżonego alkometu wzajemnie ze sobą korelowały, jednoznacznie wskazując, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Oskarżony prowadził bowiem pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyspozycje określone w art. 53 kk. Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł, będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu.

Za okoliczność obciążającą, która legła również u podstaw orzeczenia dwuletniego zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd uznał wysoki stopień zagrożenia w ruchu lądowym, który wytworzył oskarżony nie zatrzymując się do kontroli drogowej i podejmując ucieczkę przed policją. Oskarżony nie panował w pełni nad pojazdem, czego dowodem jest wypadnięcie z drogi.

Zachowanie oskarżonego należy ocenić zatem jako wysoce naganne, a szkodliwość jego czynu za znaczną.

Nadto okolicznością obciążającą oskarżonego był fakt, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 1 kk po raz drugi. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Wołowie z 28 lutego 2013 r. warunkowo umorzono postępowanie karne wobec oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 kk na rok próby (k. 28). W niespełna pół roku od wydania tego orzeczenia oskarżony ponownie prowadził w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny, nadużywając tym samym zaufania, którym obdarzył go sąd warunkowo umarzając postępowanie.

W ocenie Sądu zasadnicza dolegliwość za popełniony występki winna koncentrować się na środku karnym dotyczącym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Dlatego też, stosownie do przepisu art. 42 § 2 kk, sąd wymierzył oskarżonemu dwuletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wyeliminowanie oskarżonego z ruchu jako kierowcy będzie stanowiło dlań dolegliwość współmierną do stopnia winy i jednocześnie wpłynie na niego wychowawczo. Oskarżony pozbawiony uprawnień do kierowania realnie odczuje niedogodności wynikające z kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, co może skłonić go wreszcie do zmiany postępowania.

Przy wymiarze kary i środka karnego Sąd wziął pod uwagę zasługi oskarżonego dla LOK i pożarnictwa. Okoliczności te jednak nie mogły wziąć góry nad okolicznościami obciążającymi, w szczególności nie mogły stanowić podstawy do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów w mniejszym wymiarze.

Stosownie do przepisu art. 63 § 2 kk sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od 24.08.2013 r.

Oskarżony osiąga regularne dochody, co za tym idzie brak było podstaw do zwolnienia go od zapłaty kosztów sądowych i opłaty.